

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 3470/23
24.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца “Електродистрибуција Србије” д.о.о. Београд, Булевар уметности 12, чији је пуномоћник адвокат Јелена Милановић из Београда, Баје Пивљанина 37, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Младен Никић из Ваљева, Др Пантића 86, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 412/22 од 12.4.2023. године, у седници одржаној 24.7.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П 412/22 од 12.4.2023. године у ставу првом, другом и четвртном изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба туженог, изјављена против става трећег изреке пресуде Основног суда у Ваљеву П 412/22 од 12.4.2023. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 412/22 од 12.4.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог туженог за прекид поступка.

Ставом другим изреке, укинут је у целости закључак о извршењу јавног извршитеља ...из Краљева И ИВК-5193/2014 од 10.6.2014. године, па је обавезан тужени да плати тужиоцу на име дуга износ од 1.938.132,47 динара са законском затезном каматом на износ од 1.882.885,92 динара почев од 1.5.2014. године, до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату законске затезне камате на укупан износ од 1.938.132,47 динара почев од 1.5.2014. године до исплате.

Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да плати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 213.481,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући је у

целости из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, применом одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023 - др. закон), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју жалба туженог посебно указује јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за пресуђење, које нису у супротности са садржином изведених доказа, изрека пресуде је јасна и непротивречна разлозима датим у образложењу, како у односу на чињеничне закључке, тако и на примењене прописе.

Према утврђеном чињеничном стању, потрошач АА, овде тужени, је до 31.5.2014. године задужен за износ од 1.938.132,47 динара на име дуга за испоручену електричну енергију. Дана 17.10.2013. године је закључен споразум о регулисању дуга за електричну енергију између повериода ПД “Електросрбија” д.о.о. Краљево и дужника АА из ... Према одредби члана 1 споразума, дуг дужника за испоручену електричну енергију који је доспео на дан 31.5.2013. године, а који није измирен на дан 31.7.2013. године износи 1.895.801,00 динара, што је износ дуга за репрогам. Одредбом члана 3 споразума обавезао се дужник да неизмирени дуг из члана 1 наведеног споразума, умањен за износ из члана 2, у износу од 1.895.801,00 динара, исплати у 120 једнаких месечних рата, од којих свака рата износи 15.798,34 динара и прва рата доспева 25.11.2013. године, а остале сваког 25. дана у месецу у складу са утврђеним бројем рата. Одредбом члана 5 споразума уговорено је да, ако дужник не измири две узастопне рате репрограмираног дуга, сматраће се да је споразум раскинут и извршиће се обрачун целокупног износа доспелог дуга са обрачуном каматом, који начин би се применио да споразум није закључен, а према члану 6, дужник признаје целокупан износ дуга из члана 1 споразума, те у случају раскида неће истицати приговор застарелости. Дужник није уредно измиривао доспеле обавезе на основу наведеног споразума, те је тужилац извршио обрачун целокупног доспелог дуга на дан 28.02.2014. године. Висина неизмиреног дуга за потрошачки број ... износи 1.938.132,47 динара, а структура је таква да је главни дуг на дан подношења предлога за извршење 2.6.2014. године 1.882.885,92 динара, а обрачуната камата за доцњу 55.246,55 динара.

Првостепени суд је оценио да потраживање тужиоца није застарело јер нема места примени једногодишњег рока застарелости из члана 378 став 1 тачка 1 Закона о облигационим односима будући да су поводом извршења обавеза странка закључиле наведени споразум о регулисању дуга за електричну енергију, којим је утврђена обавеза туженог и одредбом члана 6 споразума уговорено да дужник потврђује да је упознат са заључењем тог споразума и признаје целокупан износ дуга из члана 1 споразума, те да у случају раскида споразума неће истицати приговор застарелости. Првостепени суд је закључио да је тужбени захтев делимично основан, па је применом члана 460 став 4 Закона о парничном поступку, најпре укинуо закључак о извршењу Јавног извршитеља ... из Краљева И ИВК-5193/2014 од 10.6.2014. године, будући да је истим одређено извршење ради наплате укупног дуга, који се састоји од главног дуга и обрачунате камате, на који укупан износ се потражује и затезна камата, па је обавезо туженог да плати тужиоцу на име дуга укупно 1.938.132,47 динара са законском затезном каматом само на износ главног дуга од 1.882.885,92 динара почев од 1.5.2014. године до исплате.

Разлоге и закључак првостепеног суда прихвата и овај суд, као другостепени.

Одредбом члана 378 став 1 ЗОО је прописано да за једну годину застаревају, између осталог, и потраживања накнаде за испоручену електричну и топлотну енергију када је испорука, односно услуга извршена за потребе домаћинства.

Одредбом члана 387 ЗОО је прописано да се застаревање прекида када дужник призна дуг, а признање дуга се може учинити не само изјавом повериоцу, него и на посредан начин као што су давање отплате, плаћање камате, давање обезбеђења.

Одредбом члана 392 ЗОО је прописан рок застарелости у случају прекида, па је ставом 1 овог члана прописано да после прекида застаревање почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у законом одређени рок за застарелост, а ставом 2 је прописано да застаревање прекинуто признањем од стране дужника почиње тећи изнова од признања, а ставом 6 овог члана је прописано да застаревање које потиче тећи изнова после прекида, навршава се кад протекне онолико времена колико је законом одређено за застаревање које је прекинуто.

Одредбом члана 393 ЗОО је прописано да ако је прекид настао признањем дуга од стране дужника, а поверилац и дужник су се споразумели да измене основ или предмет обавезе, ново потраживање застарева за време које је одређено за његову застарелост. Одредбом члана 348 став 1 ЗОО је прописано да обавеза престаје ако се поверилац и дужник сагласе да постојећу обавезу замене новом и ако нова обавеза има различит предмет или различит правни основ, а ставом 2 је прописано да споразум повериоца и дужника којим се мења или додаје одредба о року, о месту или начину испуњења, затим накнадни споразум о камати, уговорној казни, обезбеђењу испуњења или о којој другој споредној одредби, као и споразум о издавању нове исправе о дугу, не сматрају се преновом.

У ситуацији када је закључен споразум између примаоца и даваоца услуга о измирењу доспелог дуга, тим споразумом потрошач – прималац услуга се обавезује да плати и застарело потраживање, чиме се одриче приговора застарелости и застарелост почиње поново да тече од дана признања дуга сагласно члану 392 став 1, 2 и 6 ЗОО. У случају кад није промењена природа обавезе рокови застарелости се рачунају према одредбама закона који се односе на ту врсту обавезе, па би се у конкретној правној ситуацији, како је закључен споразум између потрошача и даваоца услуге којим је регулисан само начин исплате дуга, применио рок застарелости из члана 378 став 1 ЗОО, а имајући у виду одредбу члана 392 став 6 ЗОО. Како од закључења споразума о регулисању дуга за електричну енергију и подношења предлога за извршење на основу веродостојне исправе није протекло више од годину дана, то потраживање није застарело.

Неосновани су жалбени наводи туженог да је нејасно колико износи његова обавеза јер се из изреке види да постоји обавеза туженог да плати износ од 1.938.132,47 динара на име главног дуга, а затим се у наставку изреке утврђује и обавеза да се плати законска затезна камата на износ од 1.882.885,92 динара почев од 1.5.2014. године до исплате, као и да је нејасно то због чега камата тече од 1.5.2014. године. Наиме, за обрачунски период до 30.4.2014. године, према налазу и мишљењу вештака, главни дуг износи 1.882.885,92 динара, а након извршених уплата у укупном износу од 15.000,00 динара, те обрачуната камата за доцњу износи 55.246,55 динара, што је укупно 1.938.132,47 динара, колико је тужилац обавезан да плати тужиоцу. Законска затезна камата је досуђена само на износ главног дуга 1.882.885,92 динара почев од 1.5.2014.

године, из разлога што на доспелу, а неисплаћену уговорену или затезну камату, не тече затезна камата у смислу члана 279 став 1 ЗОО.

Такође, тужени неосновано истиче да начин обрачуна камате из налаза судског вештака економске струке није исправан јер се даном закључења споразума прекинуло са обрачунавањем камате из разлога што дужник није измирио две узастопне рате репрограмираног дуга и после упозорења, па се сматра да је споразум раскинут и обрачун целокупног износа доспелог дуга се извршава са обрачуном каматом на начин на који би се применио да споразум није закључен.

Првостепени суд је правилно из споразума о регулисању дуга за електричну енергију од 17.10.2013. године утврдио да је тужилац са туженим закључио исти, а истицање у жалби чињенице да потпис на споразуму није тужиочев, не може бити предмет оцене у жалбеном поступку сагласно члану 372 став 1 ЗПП, имајући у виду да тужени до закључења главне расправе није истакао наведену чињеницу, нити предлагао извођење доказа на ту оклоност, као и да није учинио вероватним да без своје кривице није могао да их изнесе, односно предложи до закључења главне расправе.

Такође, неосновани су наводи туженог да је предметни споразум ништав у смислу члана 1097 ЗОО јер је несумњиво утврђено да су странке биле у материјалноправном односу по основу неисплаћених накнада за испоручену електричну енергију, те да су наведеним споразумом заправо желеле да своје односе и потраживања уреде и њиховом најбољем интересу.

Суд је ценио и остале наводе жалбе туженог, али је нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке суда у овој правној ствари.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредби чланова 153, 154 и 163 ЗПП.

Апелациони суд је потврдио и одлуку из става првог ожалбене пресуде, којом је одбио прекид поступка, те у целости прихвата разлоге које је првостепени суд изнео одбијајући предлог тужиоца за прекид поступка, посебно код чињенице да жалба не садржи наводе којима се оваква одлука суда оспорава.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 390 и 401 став 1 тачка 2 ЗПП, одлучено је као у изреци ове пресуде, у ставу првом изреке.

С обзиром да је тужени изјавио жалбу, између осталог, и против става трећег изреке побиијане пресуде, којим је делимично одбијен тужбени захтев, то тужени нема правни интерес за изјављивање жалбе у наведеном делу, па је применом члана 389. став 1. у вези члана 378. став 3. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић